

IN MEMORIAM

JAUME ARNAU BAIG

Jaume Arnau Baig va néixer l'any 1922 en un petit poble del Somontano d'Osca, on en aquella època el seu pare exercia el magisteri. Ben aviat, però, van aconseguir tornar a Catalunya i s'establiren en un poble del Priorat, Marçà, que ell sempre va considerar el seu poble. Ja adolescent, durant la guerra, va haver d'anar a l'Institut de Móra per continuar els seus estudis de batxillerat, trajecte d'uns quinze quilometres que feia a peu per dreceres entre vinyes i oliveres i on va ser tocat per la metralla. Aquest viatge diari d'anada i tornada li permetia contemplar l'impressionant paisatge d'aquesta part de Catalunya: Montsant, Tivissa, serra de Pàndols, que li anaven reforçant el seu interès per la natura i l'excursionisme, activitats que va practicar sempre més.

Ja estudiant de química a Terrassa, la muntanya ocupava el seu temps lliure i acabada la carrera, va traslladar-se a Badalona per exercir la seva professió de químic a la Societat Anònima Cros, on va estar vinculat tota la seva vida i per la que es van haver d'instal·lar durant temporades, ell i aleshores esposa i filles, en diversos punts de la península on l'empresa hi tenia fàbriques.

La seva afició a l'excursionisme, encomanada a la família i companys, el va portar a practicar l'alta muntanya del Pirineu i, quan per motius laborals va haver de traslladar-se a altres regions peninsulars, ho va aprofitar per descobrir nous indrets. De aquella època, 1973, pertany la publicació d'una guia de muntanya "Los Ancares", editada per la *Federación Española de Montañismo*.

De vegades, però, el clima de segons quins llocs o les ocupacions no li permetien les sortides, fet que el va anar decantant cap a l'estudi de la botànica, primer de les flors i després dels líquens i les falgueres, aconseguint una notable especialització, considerant que era un amateur en el més ampli sentit de la paraula.

Com a dada curiosa val a dir que era daltònic i que el color de les flors -sovint un dels elements d'identificació- no el podia percebre, per la qual cosa l'ajuda de la

seva esposa era indispensable. Notable dibuixant, va realitzar una col·lecció de dibuixos botànics d'interès.

Arribat al Centre d'Estudis de la Natura l'any 1989, va aportar els seus treballs de camp tan fructífers recollits en els següents butlletins del nostre Centre:

1990: Observacions sobre algunes falgueres termòfiles d'Olot (La Garrotxa).

1991(a):Apreciacions en torn al gènere *Alethopteris* predominant als jaciments carbonífers de Surroca-Ogassa (Ripollès).

1991(b): Falgueres i altres pteridòfits a la conca superior del Valira d'Orient (Andorra).

1992: Avellanoses del N.E. de Catalunya.

1993(a): Assaig de classificació d'òvuls de pteridospermals.

1993(b): Addicions a la flora pteridofítica de l'Alta Conca del Valira d'Orient (Andorra).

1994(a): Estudi comparatiu de dues teixedes de Catalunya.

1994(b): Notes pteridofítiques. Localització de dues falgueres poc conegudes al Principat.

1995: Textura vascular d'algunes falgueres. Observacions elementals.

1996: Filicals notables de l'illa de Madeira (Portugal).

1997: Flora fòssil del carbonífer de Catalunya – QUADERNS.

2000: Recull d'observacions sobre *Polystichum setiferum* WOYMAR, a la Serra de Marina (La Conreria-Sant Mateu-Cèl·lecs).

2002: Observacions sobre líquens en ambients periurbans.

2004: Aproximació del creixement dels líquens epifítics.

2005: Breu història d'un líquen tintori.

La seva col·laboració continuada es va suspendre a causa d'una paràlisi parcial que el minvà físicament. Però ell, home d'una gran voluntat i vitalitat, animat pel nostre recordat Joan Vicente Castells, orientà la seva energia a noves activitats que pogués fer des de casa, trobant en la cal·ligrafia un àrea d'estudi i esbargiment mentre la malaltia no li ho va impedir del tot, fins a la seva mort el juny de 2013, als 91 anys.

Amic Arnau, fins a sempre.